

Arrest

nr. 43 276 van 11 mei 2010
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Georgische nationaliteit te zijn, op 16 februari 2010 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 14 januari 2010.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 19 maart 2010 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 15 april 2010.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken F. TAMBORIJN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die loco advocaat B. MANNAERT verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché B. DIERICKX, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker kwam op 12 augustus 2008 toe op Belgisch grondgebied en diende op 26 september 2008 een asielaanvraag in.

1.2. Op 14 januari 2010 nam de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Verzoeker werd hiervan per aangetekend schrijven d.d. 15 januari 2010 in kennis gesteld.

Dit vormt de bestreden beslissing. Deze is als volgt gemotiveerd:

"A. Feitenrelaas

U verklaart het staatsburgerschap van Georgië te bezitten en van Koerdische/Yezidi origine te zijn. Uw vader was reservist in het Georgische leger en hij is op 3 augustus 2008 vertrokken naar de oorlog die woedde tussen Georgië en de Russische Federatie. Er volgde een algemene mobilisatie. Uw vader is sindsdien verdwenen. De legerdienst is voor alle Georgische mannen verplicht in Georgië en duurt 2 à 3 jaar. U had een Koerdische vriend die was opgeroepen in het leger en die tijdens een gevecht/discussie met een Georgiër in de keel werd gestoken en daaraan gestorven is. De dader is daarna in de gevangenis gezet, maar u weet niet voor hoelang. De moordenaar is gevlucht en op dit moment wordt hij gezocht. Op 4 augustus 2008 kwamen ze vanuit het militair commissariaat naar u vragen. Ze dachten dat u 20 jaar oud was. Ze wilden u meenemen als soldaat. Jullie wisten dat het de bedoeling was om onmiddellijk naar de oorlog te gaan. Ze spraken over een training, maar jullie zouden zeker naar het front worden gestuurd. Toen uw moeder op 4 augustus 2008 die mensen van het militair commissariaat zag aankomen, verwittigde ze u en u vluchtte langs de achterkant van jullie huis. U ging onderduiken bij een vriend, S.(...). U hebt gehoord dat er sprake is van 3 tot 7 jaar opsluiting voor dienstweigering. Zonder de spanningen/oorlog tussen Georgië en de Russische Federatie zou u uw legerdienst wel gedaan hebben, aangezien u ook de leeftijd had om opgeroepen te worden. Na hetgeen er gebeurd was met uw Koerdische vriend had u wel schrik om in het leger te gaan. Nu wilt u geen legerdienst meer doen omdat u geen Georgiër meer wilt zijn. U geeft aan dat de situatie nog steeds onduidelijk is omwille van de oorlog tussen de Russische Federatie en Georgië en omdat jullie nog steeds horen dat de Russen van plan zijn de wapens op te nemen.

U geeft aan dat Koerden in Georgië niet gerespecteerd worden en gediscrimineerd worden. U geeft verder aan dat het in uw land onmogelijk is om een job te krijgen als etnische Koerd en u stelt dat er geen bescherming en geen mogelijkheden zijn voor etnische Koerden. U werd ook verplicht om u te bekeren tot het Christendom terwijl u Jezidi bent. Op een gegeven moment werd u geslagen tijdens een gevecht op school. U moest daardoor 2 weken in het ziekenhuis blijven. De politie voerde een onderzoek en nam 4 jongens mee naar het politiebureau. U weet niet wat er met hen gebeurde.

U besloot te vertrekken om asiel aan te vragen omdat u bang bent om ingezet te worden in een oorlogssituatie en ook omwille van de situatie van de Koerden in Georgië.

U verliet Georgië op 6 augustus 2008 met een minibus en reisde via onder andere Turkije en Griekenland verder naar België. U kwam België binnen op 12 augustus 2008 en diende een asielaanvraag in bij de Belgische asielinstanties op 26 september 2008. U geeft aan dat het Russische leger tot op vandaag nog aanwezig is in Georgië, waar ze dorpen bezetten en er nog steeds geschoten wordt. Soms praat u met uw moeder via het internet, die u vertelt dat de situatie nog steeds heel moeilijk is. Uw moeder heeft ondertussen de naam van uw vader zien staan op de lijst van de gestorvenen. Het was onmogelijk voor uw moeder om het lijk van uw vader te zien. Uw moeder kreeg dus geen bevestiging van de dood van uw vader. Hij is vermoedelijk gesneuveld in de oorlog.

B. Motivering

Uit uw verklaringen voor het Commissariaat-generaal blijkt dat u in uw land geen legerdienst wilde doen omdat u enerzijds niet in een oorlogssituatie wilde terechtkomen (CGVS, 17/02/2009, p. 8) en u anderzijds in het leger een slechte behandeling vreesde omwille van uw Koerdische origine. Er moet echter worden opgemerkt dat uit uw verklaringen blijkt dat er na het uitbreken van het Georgisch-Russische conflict sprake was van een algemene mobilisatie (CGVS, 02/12/2009, p. 6), hetgeen erop wijst dat alle jonge mannen zonder onderscheid van etnie werden ingelijfd. Bijgevolg kan in dit verband geen discriminatoire inlijving worden vastgesteld. Er moet verder worden opgemerkt dat angst om te worden ingezet in een oorlogssituatie op zich, conform de richtlijnen van het UNHCR (Handbook, par. 168), geen grond is om iemand als vluchteling te erkennen. Daarenboven moet worden opgemerkt dat het conflict waarin u vreesde te worden ingezet ten einde is. In het licht van de recente gebeurtenissen in Georgië blijkt uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd immers dat op 13 augustus 2008 een staakt-het-vuren tussen Rusland en Georgië werd afgesloten dat een einde stelde aan de vijandelijkheden. In de praktijk blijven Russische troepen aanwezig in de separatistische regio's Zuid-Ossetië en Abkhazië. Elders hebben de Russische troepen zich echter volledig van het Georgisch grondgebied teruggetrokken. Bijgevolg kan er voor u, als Georgisch staatsburger van Koerdische/Yezidi origine afkomstig uit Tbilissi, op dit moment geen reëel risico op ernstige schade als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict worden vastgesteld. Het is dan ook niet aannemelijk dat u nog naar dit conflict zou worden gestuurd.

Wat uw vrees betreft voor een slechtere behandeling in het leger omwille van uw Koerdische origine, blijkt uit uw verklaringen dat deze gebaseerd is op het geweld dat tegen uw Koerdische vriend werd gebruikt. Zo gaf u tijdens uw interview voor het Commissariaat-generaal aan dat een Koerdische vriend van u werd neergestoken in het leger waarbij hij het leven liet (CGVS, 17/02/2009, p. 6). Hierover dient ten eerste te worden opgemerkt dat u aangeeft dat er u behalve dit incident geen andere gevallen bekend zijn van fysiek geweld tegen mensen van Koerdische origine (CGVS 17/02/2009, p. 7).

Ten tweede brengt u de Belgische asielinstanties van dit voorval geen bewijzen aan. U brengt de Belgische asielinstanties verder evenmin informatie aan die zou aantonen dat Koerden in het algemeen ernstige problemen zouden kennen in het Georgische leger. U verklaarde daarenboven uitdrukkelijk dat de dader van deze steekpartij in de gevangenis zit en dat de autoriteiten optreden bij vergrijpen tegen etnische Koerden (CGVS 17/02/2009, p. 7). Er kan dan ook gesteld worden dat uit uw verklaringen blijkt dat gewelddadige incidenten tegen etnische Koerden in Georgië in uitzonderlijke gevallen voorkomen en dat de Georgische autoriteiten wel degelijk optreden tegen de agressors van dergelijk geweld. Bovendien blijkt uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan eveneens een kopie aan het administratief dossier is toegevoegd dat de in Georgië levende etnisch Azeri, Russen, Grieken, Koerden, Jeziden, joden, Armeniërs en Svanen geen aan etnische afkomst gerelateerde problemen kennen.

Terloops kan nog worden opgemerkt dat het opvallend is dat u, die verklaarde een militair boekje te hebben gekregen en vervolgde dat uw moeder convocaties kreeg (CGVS 02/12/2009, p. 5 en 7), de Belgische asielinstanties hiervan geen enkel bewijs voorlegde.

U geeft verder aan dat Koerden in het dagelijkse leven gediscrimineerd, niet gerespecteerd, uitgelachen en uitgescholden worden, geen bescherming genieten en zelfs gedwongen worden zich te bekeren (CGVS 17/02/2009, p. 7 en 8). U verklaart verder dat u zelf eenmaal tijdens een gevecht op school werd geslagen waarbij u twee weken in het ziekenhuis belandde en waarbij de politie de daders heeft meegenomen naar het politiebureau (CGVS, 02/12/2009, p. 6). Afgezien van het feit dat het opvallend is dat u deze feiten niet vermeld heeft tijdens uw eerste gesprek op het Commissariaat-generaal, moet worden opgemerkt dat uit uw verklaringen blijkt dat de politie is opgetreden tegen deze agressors, aangezien ze werden meegenomen naar het politiebureau, wat er wederom op wijst dat de Georgische overheid wel degelijk optreedt in dergelijke gevallen van fysiek geweld.

Tenslotte moet worden opgemerkt dat uit de hier bovengenoemde informatie weliswaar blijkt dat Koerden en Jeziden door de geslotenheid van hun gemeenschap sociaal-economische problemen ondervinden in de Georgische samenleving, maar dat de in Georgië levende etnisch Azeri, Russen, Grieken, Koerden, Jeziden, joden, Armeniërs en Svanen geen aan etnische afkomst gerelateerde problemen kennen. Er kan in uw land bijgevolg geen sprake zijn van systematisch geweld ten aanzien van de etnische bevolkingsgroep waarvan u deel uitmaakt.

Gelet op het voorafgaande kan in uw hoofdte geen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging, zoals voorzien in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming worden vastgesteld.

De door u in het kader van uw asielaanvraag voorgelegde documenten (een geboorteakte en een identiteitskaart) bevatten informatie met betrekking tot uw identiteit, doch niet met betrekking tot de door u in het kader van uw asielaanvraag aangehaalde concrete problemen. Derhalve wijzigen deze documenten niets aan bovenstaande beslissing.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de ontvankelijkheid van het beroep en de rechtspleging

2.1. Verzoeker vraagt in fine van zijn verzoekschrift de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus te schorsen en te vernietigen.

2.2. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen beschikt inzake beroepen tegen beslissingen van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen overeenkomstig artikel 39/2, § 1 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenwet) over volheid van rechtsmacht en treedt aldus niet op als annulatierechter, tenzij voor wat betreft de in artikel 57/6, eerste lid, 2° van de Vreemdelingenwet bedoelde beslissingen. Het beroep zal aldus overeenkomstig artikel 39/2, §1 van de Vreemdelingenwet worden behandeld.

2.3. Verzoeker duidt in zijn verzoekschrift de Dienst Vreemdelingenzaken aan als verwerende partij.

2.4. De Raad wijst erop dat het op grond van het inquisitoriale karakter van zijn rechtspleging hem toekomt de rechtsstrijd die gericht is tegen een bepaalde administratieve rechtshandeling in de voorgeschreven banen te leiden. Bijgevolg dient de Raad op zicht van de bestreden beslissing ambtshalve als verwerende partij aan te duiden die overheid die het best geplaatst is om de wettigheid van die beslissing te verdedigen (cfr. RvS 18 december 2001, nr. 101.932 en RvS 10 juni 1997, nr.

66.659). In casu werd de bestreden beslissing genomen door de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, waardoor deze als verwerende partij wordt aangeduid.

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1. Verzoeker voert in een eerste middel de schending aan van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van artikel 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenwet). Verzoeker merkt op dat de bestreden beslissing enerzijds vermeldt dat verzoeker niet in een oorlogssituatie wilde terecht komen, een slechte behandeling vreesde omwille van zijn Koerdische origine en dat Koerden in de Georgische samenleving met sociaal-economische problemen geconfronteerd worden doch anderzijds dat er geen sprake is van systematisch geweld ten aanzien van de etnische bevolkingsgroep waarvan verzoeker deel uitmaakt. Uit het administratief dossier blijkt volgens verzoeker dat Koerden onderaan de sociale ladder staan en gewantrouwd worden. Deze vaststelling samen met het feit dat een vriend van verzoeker werd vermoord door een Georgiër tijdens zijn legerdienst bewijst volgens verzoeker afdoende dat de situatie voor Koerden in het leger zeer ernstig en gevaarlijk is. Waar de beslissing stelt dat verzoeker voor de Belgische asielinstantie geen informatie aanbrengt die zou aantonen dat Koerden in het algemeen ernstige problemen zouden kennen in het Georgische leger, verwijst verzoeker opnieuw naar het administratief dossier waarin duidelijk wordt gesteld dat Koerden onderaan de sociale ladder staan en gewantrouwd worden. Verzoeker stelt verder dat aangezien de legerdienst verplicht is in Georgië, het leger een afspiegeling is van de globale Georgische maatschappij zodat het niet ernstig kan worden betwist dat er zich ook conflictsituaties voordoen in het leger zelf tussen Koerden en Georgiërs. Verder geeft verzoeker aan dat hij omwille van zijn afkomst op school in elkaar werd geslagen en hierdoor twee weken in het ziekenhuis belandde. Vervolgens merkt verzoeker op dat het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen niet ver ingaat op het feit dat hij verplicht werd om zich te bekeren tot het Christendom hoewel hij zelf het Jezidische geloof aanhangig is.

3.2. De formele motiveringsplicht vervat in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen en bij uitbreiding in artikel 62 van de Vreemdelingenwet heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te geven dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft (RvS 2 februari 2007, nr. 167.416; RvS 2 februari 2007, nr. 167.411). Uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker de motieven van de bestreden beslissing kent en deze bovendien aan een inhoudelijk onderzoek onderwerpt zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht in casu is bereikt. Het middel dient derhalve vanuit het oogpunt van de materiële motiveringsplicht behandeld te worden.

3.3. Om als vluchteling te worden erkend dient de vreemdeling aan te tonen dat hij vervolgd wordt omwille van één van de in artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (Vluchtelingenverdrag), vermelde redenen, te weten zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging. Naar de vluchtelingendefinitie wordt ook verwezen in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Er kan slechts sprake zijn van vervolging in de zin van het Vluchtelingenverdrag indien de ondergane of gevreesde feiten wegens hun aard of herhaald karakter voldoende ernstig zijn, ofwel omdat zij een ernstige inbreuk vormen op de mensenrechten, ofwel omdat zij de persoon die de inbreuk heeft ondergaan, alle gegevens van de zaak in aanmerking genomen, duidelijk beletten zijn leven in het land van herkomst verder te zetten. Vervolging gaat dan wel meestal uit van de overheden van het land van herkomst, maar ook de feiten gepleegd door derden kunnen in aanmerking worden genomen indien ze bewust worden geduld door de autoriteiten of indien ze weigeren, dan wel niet bij machte zijn een afdoende bescherming te bieden.

3.4. Verzoeker gaf bij aanvang van zijn asielprocedure aan asiel te hebben gevraagd omdat hij enerzijds angst had om te worden ingezet in een oorlogssituatie en anderzijds omwille van de situatie van de Koerden in Georgië (stuk 20, vragenlijst, p. 2). Verzoekers loutere vrees om te worden ingezet in een oorlogssituatie is geen grond om als vluchteling te worden erkend. Verzoeker dient immers aannemelijk te maken dat zijn vrees voor vervolging is ingegeven omwille van de hierboven vermelde redenen. Verzoeker verklaarde echter zelf dat er na het uitbreken van het Georgisch-Russische conflict sprake was van een algemene mobilisatie. Zoals de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen terecht vaststelt wijst dit erop dat alle jonge mannen zonder onderscheid van etnie werden ingelijfd, waardoor er aldus geen sprake kan zijn van vervolging op basis van een "etnie". Tijdens

verzoekers tweede gehoor uit hij tevens zijn angst voor een gevangenisstraf omwille van dienstweigering (stuk 4, gehoorverslag CGVS 02/12/2009, p. 7). Strafvervolgung omwille van desertie of dienstweigering maakt in se echter geen vervolging uit in de zin van artikel 1, A(2) van het Vluchtelingenverdrag. Een deserteur of dienstweigeraar kan slechts beschouwd worden als vluchteling als hij kan aantonen dat hij vanwege zijn ras, religie, nationaliteit, zijn lidmaatschap van een bepaalde sociale groep of politieke overtuiging, een gegronde vrees heeft voor een onevenredige of discriminatoire bestraffing of tenuitvoerlegging van de straf wegens die dienstweigering of desertie. Verzoeker heeft geen elementen aangebracht waaruit kan worden afgeleid dat hij omwille van zijn dienstweigering onevenredig zwaar zal worden bestraft omwille van één van voormelde redenen.

Dat Koerden onderaan de sociale ladder staan en gewantrouwd worden, hetgeen volgens verzoeker in de informatie van het administratief dossier is opgenomen, maakt evenmin vervolging uit in Vluchtelingenrechtelijke zin. Niet alleen blijft verzoeker in gebreke deze precaire socio-economische situatie in hoofde van de Koerden aan te tonen met objectieve informatie, maar bovendien is deze problematiek als dusdanig onvoldoende zwaarwichtig om te kunnen gewagen van een vervolging in de zin van het Vluchtelingenverdrag of van een reëel risico op het lopen van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

3.5. Internationale bescherming kan bovendien slechts worden verkregen bij gebrek aan nationale bescherming. Dit vloeit voort uit de vluchtelingendefinitie zelf naar luid waarvan vereist is dat de asielzoeker de bescherming van zijn land niet kan, of uit hoofde van de vrees voor vervolging op grond van de in datzelfde artikel bepaalde criteria niet wil inroepen enerzijds, en uit de bepalingen van artikel 48/4 van de voormelde wet krachtens dewelke ook voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus vereist is dat de asielzoeker zich niet onder de bescherming van zijn land van herkomst kan of wegens het reële risico op ernstige schade wil stellen anderzijds. De Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen kon vaststellen dat verzoeker met betrekking tot het geweld dat zijn Koerdische vriend te beurt viel, verklaarde dat hem geen andere gevallen van fysiek geweld tegen personen van Koerdische origine bekend zijn. Bovendien brengt verzoeker dienaangaande geen bewijzen aan. Gelet op het feit dat verzoeker tevens verklaarde dat de dader van de steekpartij in de gevangenis zit en dat de autoriteiten bij vergripen tegen etnische Koerden optreden (stuk 15, gehoorverslag CGVS 17/02/2009, p. 7) kon de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen dan ook terecht besluiten dat de Georgische autoriteiten wel degelijk optreden tegen de agressors en aldus bescherming bieden.

3.6. Verzoeker herhaalt in zijn verzoekschrift het incident dat hij tijdens het tweede interview weergaf, met name dat hij omwille van zijn afkomst op school in elkaar werd geslagen en hierdoor twee weken in het ziekenhuis diende te verblijven (stuk 4, gehoorverslag CGVS 02/12/2009, p. 6). Door deze feiten nogmaals aan te halen, weerlegt hij geenszins de duidelijke vaststellingen uit de bestreden beslissing. Zo werd vastgesteld dat verzoeker deze feiten niet had vermeld tijdens zijn eerste gesprek op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. Verzoeker verklaarde bovendien tijdens het gehoor dat de politie was opgetreden tegen de agressors en ze meenam naar het politiebureau (stuk 4, gehoorverslag CGVS 02/12/2009, p. 6), wat erop wijst dat de Georgische autoriteiten wel degelijk bescherming bieden.

3.7. Zoals de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen in de bestreden beslissing reeds aangaf blijkt uit de informatie die aan het administratief dossier werd toegevoegd dat de in Georgië levende etnische Azeri, Russen, Grieken, Koerden, *Jeziden*, joden, Armeniërs en Svanen geen aan etnische afkomst gerelateerde problemen kennen (stuk 30, Landeninformatie, Algemeen Ambtsbericht Georgië, p. 44). Deze informatie vermeldt tevens dat in Georgië geen onderscheid tussen mensen gemaakt mag worden op basis van etnische afkomst en dat de grondwet vermeldt dat iedere Georgische burger gelijk is in sociaal, economisch, cultureel en politiek opzicht, ongeacht de etnische, religieuze of taalkundige afkomst (stuk 30, landeninformatie, Algemeen ambtsbericht Georgië, p. 41). Verzoeker verklaarde gedoopt te zijn als Christen, maar de godsdienst van de Jezidi te volgen. Op de vraag of verzoeker praktiserend gelovige was, stelde hij zelfs naar de Christelijk/orthodoxe kerk te zijn geweest. Bovendien gaf hij aan nooit problemen te hebben gekend omwille van zijn godsdienst (stuk 15, gehoorverslag CGVS 17/02/2009, p. 3). Op basis van het voorgaande is het dan ook weinig aannemelijk dat verzoeker aangeeft verplicht te zijn geweest zich te bekeren tot het christendom.

3.8. Uit het geheel van bovenvermelde elementen die steun vinden in het administratieve dossier, niet op aanvaardbare wijze weerlegt door de verzoekende partij, kon de Commissaris-generaal op redelijke en afdoende wijze met draagkrachtige motieven en verwijzend naar de juiste rechtsgrond, besluiten tot de afwezigheid van een gegronde vrees voor vervolging zoals voorzien in de Vluchtelingenconventie of

een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. De schending van de materiële motiveringsplicht werd aldus niet aangetoond.

Het eerste middel is ongegrond.

3.9. In een tweede middel voert verzoeker de schending aan van het redelijkheidsbeginsel, het zorgvuldigheidsbeginsel en van artikel 3 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (EVRM). Volgens verzoeker bewijst het feitenrelaas dat het volstrekt inhumain zou zijn om hem naar zijn thuisland terug te sturen. Volgens verzoeker zou het tevens absoluut onredelijk zijn hem terug te sturen gelet op de terechte dienstweigering. Door hem te verplichten terug te keren naar Georgië zou hem een lange gevangenisstraf wachten.

3.10. Het redelijkheidsbeginsel is slechts geschonden wanneer de beslissing tegen alle redelijkheid ingaat doordat de door het bestuur geponeerde verhouding tussen de motieven en het dispositief volkomen ontbreekt (RvS 20 september 1999, nr. 82.301). Gelet op hetgeen hoger werd uiteengezet, staat de beslissing in casu geenszins in wanverhouding tot de motieven waarop ze is gebaseerd, en de gevolgen van de beslissing staan evenmin in wanverhouding met het doel van de beslissing die de Commissaris-generaal op basis van zijn wettelijke bevoegdheden heeft genomen.

3.11. Het zorgvuldigheidsbeginsel legt de Commissaris-generaal op zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te steunen op een correcte feitenvinding. Dat de bestreden beslissing zou voortvloeien uit incorrecte feitenvinding of onzorgvuldig zou zijn voorbereid is niet correct. Uit het administratieve dossier blijkt dat verzoeker op het Commissariaat-generaal werd gehoord, hij tijdens het interview de mogelijkheid kreeg zijn asielmotieven uiteen te zetten, zijn argumenten kracht bij te zetten, nieuwe en/of aanvullende stukken neer te leggen en zich heeft kunnen laten bijstaan door een advocaat of door een andere persoon van zijn keuze, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Georgisch als taal machtig is. De Commissaris-generaal heeft de asielaanvraag van verzoeker op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak (cf. RvS 21 maart 2007, nr. 169.222; RvS 28 november 2006, nr. 165.215). Dat niet zorgvuldig is tewerk gegaan, kan bijgevolg niet worden weerhouden.

3.12. Waar verzoeker wijst op het inhumain karakter indien wordt beslist hem terug te sturen naar zijn thuisland, merkt de Raad op dat hij in het kader van zijn bevoegdheid in de huidige procedure, bepaald in artikel 39/2, §1 van de voormelde wet van 15 december 1980, louter de beslissing van de Commissaris-generaal (die op basis van artikel 57/6 van de Vreemdelingenwet de bevoegdheid heeft om de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet toe te kennen of te weigeren) kan bevestigen, hervormen of vernietigen en aldus geen uitspraak doet over een terugleidingsmaatregel.

3.13. Artikel 3 van het EVRM stemt inhoudelijk overeen met artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet. Aldus wordt getoetst of in hoofde van verzoeker een reëel risico op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing voorhanden is (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>).

3.14. Verzoeker maakt niet aannemelijk dat hij een ernstig en reëel risico loopt te worden blootgesteld aan foltering of onmenselijk of vernederende behandeling of bestraffing zoals voorzien in artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet. Daargelaten de vraag of een gevangenisstraf in Georgië ten gevolge van dienstweigering als foltering of onmenselijk of vernederende behandeling of bestraffing in de zin van artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet kan worden gekwalificeerd, is zijn bewering een gevangenisstraf te moeten ondergaan slechts een veronderstelling die hij echter op generlei wijze concreet aantoonst. De Raad stelt vast dat verzoeker geen enkele begin van bewijs bijbrengt omtrent een officiële verdenking of veroordeling omwille van de beweerde dienstweigering. Verzoeker gaf tijdens het tweede gehoor op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen aan dat zijn moeder convocaties heeft gekregen (stuk 4, gehoorverslag CGVS 2/12/2009, p. 5), doch deze behelzen louter een oproeping tot indiensttreding bij het leger en houden vooralsnog geen verband met dienstweigering (stuk 4, gehoorverslag CGVS 2/12/2009, p. 7). De bewijslast berust in deze bij de kandidaat-vluchteling, die in de mate van het mogelijke elementen dient aan te brengen ter staving van zijn relaas.

Het tweede middel is ongegrond.

3.15. In een derde middel voert verzoeker de schending aan van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Volgens verzoeker kan, gelet op het feitenrelaas en de duidelijk nog aanwezig zijnde conflictsituatie in Georgië alsmede de problemen met etnisch Koerden, niet worden betwist dat verzoeker aan de voorwaarden voldoet om subsidiaire bescherming te genieten.

3.16. Uit het administratief dossier blijkt dat het conflict waarin verzoeker vreesde te worden ingezet ten einde is. Op 13 augustus 2008 werd immers een staakt-het-vuren tussen Rusland en Georgië afgesloten dat een einde stelde aan de vijandelijkheden (stuk 30, Landeninformatie, Document de Réponse, Georgie, 13/10/2008, p. 1). In de praktijk blijven de Russische troepen aanwezig in de separatistische regio's Zuid-Ossetië en Abkhazië. Elders hebben de Russische troepen zich volledig van het Georgisch grondgebied teruggetrokken (stuk 30, Landeninformatie, Document de Réponse, Georgie, 13/10/2008, p. 2). Zoals de bestreden beslissing correct aangeeft kan er in hoofde van verzoeker dan ook op dit moment geen reëel risico op ernstige schade als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict worden vastgesteld. Verzoeker brengt geen elementen aan die hier een ander licht op werpen. De schending van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet werd niet aangetoond.

Het derde middel is ongegrond.

In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van de artikelen 1, A(2) van het Vluchtelingenverdrag en 48/3 van de Vreemdelingenwet, of een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, in aanmerking worden genomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op elf mei tweeduizend en tien door:

dhr. F. TAMBORIJN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

F. TAMBORIJN